

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Μαΐου 2015 [αίτηση του Tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Charlotte Rosselle κατά Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

(Υπόθεση C-65/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 92/85/ΕΟΚ — Μέτρα που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία για έγκυες, λεχώνες και θηλάζουσες εργαζόμενες — Άρθρο 11, σημεία 2 και 4 — Δημόσια υπάλληλος που ετέθη σε διαθεσιμότητα για προσωπικούς λόγους προκειμένου να απασχοληθεί ως μισθωτή — Μη χορήγηση σε αυτήν επιδόματος μητρότητας με τη δικαιολογία ότι, ως μισθωτή, δεν συμπλήρωσε την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας ώστε να θεμελιώνει δικαίωμα σε ορισμένες κοινωνικές παροχές)

(2015/C 236/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Charlotte Rosselle

κατά

Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI), Union nationale des mutualités libres (UNM)

παρισταμένου του

Institut pour l'égalité des femmes et des hommes (IEFH)

Διατακτικό

Το άρθρο 11, σημείο 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχώνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να μη χορηγεί επίδομα μητρότητας σε εργαζόμενη με τη δικαιολογία ότι, υπό την ιδιότητα της δημοσίας υπαλλήλου που ετέθη σε διαθεσιμότητα για προσωπικούς λόγους προκειμένου να ασκήσει μισθωτή δραστηριότητα, δεν συμπλήρωσε, στο πλαίσιο της μισθωτής αυτής δραστηριότητας, την περίοδο δοκιμαστικής υπηρεσίας [περίοδο καταβολής εισφορών] που προβλέπει το εθνικό δίκαιο ώστε να δικαιούται το εν λόγω επίδομα μητρότητας, ακόμα και εάν εργάστηκε δώδεκα και πλέον μήνες αμέσως πριν από την πιθανή ημερομηνία του τοκετού της.

⁽¹⁾ EE C 129 της 28.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-161/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 98, παράγραφος 2 — Σημείο 10 του παραρτήματος III — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ για την παράδοση, ανέγερση, ανακαίνιση και μετασκευή κατοικιών στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής — Σημείο 10α του παραρτήματος III — Μειωμένος συντελεστής ΦΠΑ για την ανακαίνιση και επισκευή ιδιωτικών κατοικιών, εξαιρουμένων των υλικών που αποτελούν σημαντικό μέρος της αξίας της παροχής — Εθνική νομοθεσία που εφαρμόζει μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ στην παροχή υπηρεσιών εγκατάστασης και στην προμήθεια «υλικών για εξοικονόμηση ενέργειας»)

(2015/C 236/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Clausen και C. Soulay)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: L. Christie και M. Holt, επικουρούμενοι από τον K. Lasok QC)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εφαρμόζοντας μειωμένο συντελεστή φόρου προστιθέμενης αξίας στην παροχή υπηρεσιών εγκατάστασης «υλικών για εξοικονόμηση ενέργειας» και στην παράδοση των υλικών αυτών από πρόσωπο που εγκαθιστά τα εν λόγω υλικά σε κτίριο κατοικιών:

— στον βαθμό που η εν λόγω παροχή υπηρεσιών και η παράδοση δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «παράδοση, ανέγερση, ανακαίνιση και μετασκευή κατοικιών στο πλαίσιο της κοινωνικής πολιτικής» για τους σκοπούς του σημείου 10 του παραρτήματος III της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/47/EK του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2009·

— στον βαθμό που η εν λόγω παροχή υπηρεσιών και η παράδοση δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της «ανακαίνισης και επισκευής ιδιωτικών κατοικιών» για τους σκοπούς του σημείου 10α του παραρτήματος III της εν λόγω οδηγίας, και

— στον βαθμό που ακόμη και αν εμπίπτουν στην ανακαίνιση και επισκευή ιδιωτικών κατοικιών για τους σκοπούς του σημείου 10α του παραρτήματος III της οδηγίας αυτής, η εν λόγω παροχή υπηρεσιών και παράδοση περιλαμβάνουν υλικά που αποτελούν σημαντικό μέρος της αξίας της παροχής,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις του άρθρου 98 της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/47, σε συνδυασμό με το παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας.

2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 212 της 7.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 4ης Ιουνίου 2015 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. κατά Teekanne GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-195/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/13/EK — Επισήμανση και παρουσίαση των τροφίμων — Άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, και 3, παράγραφος 1, σημείο 2 — Επισήμανση που μπορεί να οδηγήσει σε πλάνη τον αγοραστή ως προς τη σύνθεση των τροφίμων — Κατάλογος των συστατικών — Χρήση της μνείας «ταξίδι με σμέουρο και βανίλια» και απεικονίσεων σμέουρων και λουλουδιών βανίλιας στη συσκευασία αφεψήματος φρούτων που δεν περιέχει τα συστατικά αυτά)

(2015/C 236/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.